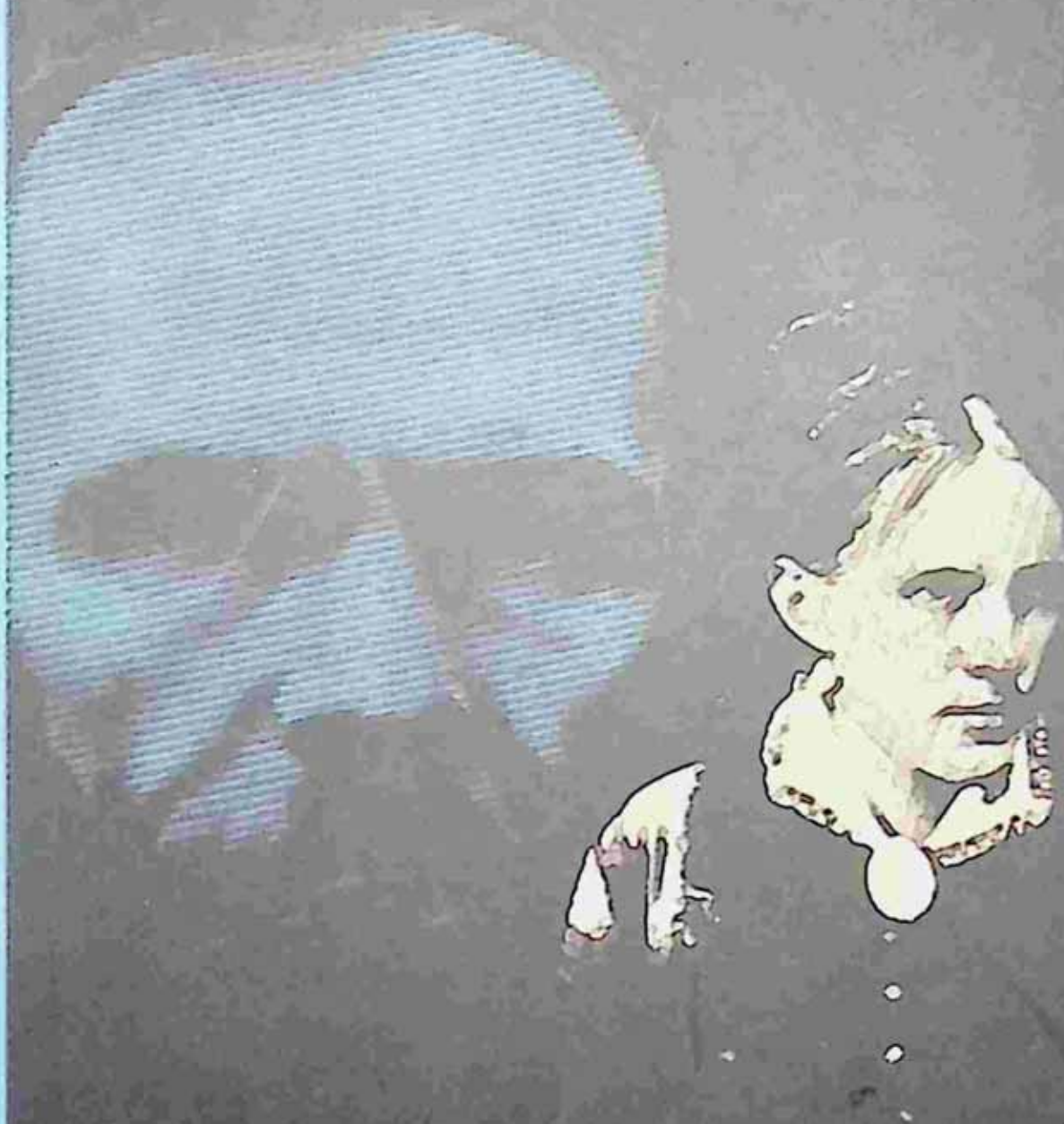

လက်ရေးတိုစာရေးမလေးရဲ့

ချစ်ပုံပြင်

ဒေါ်စတိုယက်စကီးရပ်ပုံလွှာ

အောင်ပိုးဦးစွာ

အော့ခဲဟင်လို တင်းကျပ်လွန်းပြီး
ချေးချောက်များလွန်းသည်
ဆရာတစ်ယောက်က ငါ့ကို လက်ရေးတိုမှာ
ကောင်းကောင်းကျွမ်းကျင်တယ်၊
မြန်လည်းမြန်တယ်လို့ ဆုံးဖြတ်တယ်ဆိုရင်
တကယ်ကို တော်လို့ ဖြစ်ရမယ်။
မဟုတ်ရင် ဒီအလုပ်အတွက် သူက
ငါ့ကို ထောက်ခံပေးမှာ မဟုတ်ဘူး
ဟူသော အတွေးက ကျွန်ုပ်ကို
ပျော်ရွှင်မြူးထူးစေသလို
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း
ပို၍ပို၍ ယုံကြည်မှုရှိလာစေပါသည်။
လမ်းကြောင်းအသစ်တစ်ခုအပေါ်တွင်
ခြေချမိနေပြီဟု ကျွန်ုပ် ခံစားနေရသည်။
တစ်ဆယ်ကျော် ခြောက်နှစ်စွန်း
အပျိုရည်မယွင်းသေးသော
ပိန်းမငယ်လေးတစ်ယောက်အဖို့
ကိုယ့်ခွန်ကိုယ့်အားဖြင့်
ပိုက်ဆံရှာနိုင်တော့မည်။

NW0123
1,500.00 KS

လက်ရေးတိုစာရေးပလေးရဲ့ ချစ်ပုံပြင် အောင်ဖိုး

စာမျက်နှာ ၈၆++ မျက်နှာ၊ ၁၃ • ၅ စင်တီ x ၂၁ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ကျ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်စန်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၉၊ ဩဂုတ်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

ရောင်းစျေး ၁၅၀၀ ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

လက်ရေးတိုစာရေးမလေးရဲ့
ချစ်ပုံပြင်
(ဒေါ့စတိုယက်စကီးရုပ်ပုံလွှာ)
အောင်မိုး
(မြန်မာပြန်)

ထေးအကြံ ၂၀၁၅

mgyc.com

mgyc.com

အန်နာ ဒေါ့စတိုယက်စကာယာ

ကြီးကျယ်သော စာရေးဆရာကြီး၏ ဇနီးလည်းဖြစ်၊
 သစ္စာရှိမိတ်ဆွေလည်းဖြစ်သည့် အန်နာ ဂရီဂိုရီယက်နာ
 ဒေါ့စတိုယက်စကာယာ (၁၈၄၆- ၁၉၁၈) သည် ဖြူဒါ
 ဒေါ့စတိုယက်စကီး၏ စာပေအမွေအနှစ်များကို စီစဉ်တကျ
 စုဆောင်းထိန်းသိမ်းခြင်းတည်းဟူသော ကြီးလေးသည့်
 လုပ်ငန်းကြီးကို လုပ်ဆောင်ခဲ့သူပင် ဖြစ်သည်။
 ဒေါ့စတိုယက်စကီး ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက် အန်နာက
 သူ့စာပေါင်းချုပ် ခုနစ်အုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး နောက်ဆုံး
 တစ်အုပ်ကို ၁၉၀၆ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ထိုနှစ်မှာပင်
 အန်နာ ဒေါ့စတိုယက်စကာယာ စုစည်းသည့် တစ်မူထူးခြား
 သော ဒေါ့စတိုယက်စကီး၏ ဘဝနှင့် စာပေဆိုင်ရာ အနုပညာ
 လက်ရာများ စာစုစာရင်း ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ စတာရာယာ
 ရက်ဆာတွင် ဒေါ့စတိုယက်စကီးပြတိုက်ကို ထူထောင်ခဲ့ပြီး
 သမိုင်းပြတိုက်တွင်လည်း ဒေါ့စတိုယက်စကီး ပြခန်းကို
 ခင်းကျင်းခဲ့သောကြောင့် နောင်တွင် ပေါ်ထွန်းလာမည့်
 မော်စကိုက ဒေါ့စတိုယက်စကီးပြတိုက်အတွက်

အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ များလည်းများ ဝိဝါဒလည်း
 ကွဲပြားစရာဖြစ်သည့် ဒေါ့စတိုယက်စကီး၏ စာပေလက်ရာများ
 ထဲတွင် သီးသန့်တစ်နေရာ ပေးကြရသည့် သူမ၏ အတိတ်
 ဖြစ်ရပ်ဟောင်း ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့ မှတ်တမ်းတင်ထားသော
 စာအုပ်အတွက်လည်း အန်နာ ဒေါ့စတိုယက်စကာယာကို
 ကျေးဇူးတင်ကြရပါသည်။ ထင်ရှားသည့် ရုရှားသရုပ်ဆောင်
 လီယွန်နစ် လီယိုနီဒေါ့ကတော့ သူနှင့် အန်နာ
 ဒေါ့စတိုယက်စကာယာတို့ တွေ့ဆုံမှုအပေါ် သူ့အမြင်ကို
 ဤသို့ပြောပြပါသည်။ “ကျွန်တော်သိခဲ့သမျှ ဘာနဲ့မှမတူတဲ့
 အရာကို မြင်လည်းမြင်၊ ကြားလည်းကြားခဲ့ရတယ်။
 အဲဒီအရာ အဲဒီ ၁၀ မိနစ်စာ တွေ့ဆုံမှုကလေး၊
 အဲဒီမုဆိုးမကနေတစ်ဆင့် ဒေါ့စတိုယက်စကီးကို သိခဲ့ရတယ်။
 သူ့အကြောင်း စာအုပ်တစ်ရာလောက် ဖတ်ရင်တောင်
 ဒီအခိုက်အတန့် တွေ့ဆုံမှုလေးလောက် သိရမှာ မဟုတ်ဘူး။
 တကယ်ကိုပဲ ဒေါ့စတိုယက်စကီး ကိုယ်တိုင်ရောက်နေသလို
 ခံစားရပါတယ်”။

အန်နာ ဒေါ့စတိုယက်စကာယာ၏ ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့ချက်
 များတွင်လည်း အလားတူ ကြည်လင်ပြတ်သားလှစွာသော
 ဒေါ့စတိုယက်စကီး၏ ရုပ်ပုံလွှာသည် ထင်းပြတ်နေပါသည်။
 အန်နာက သူမ၏ စာအုပ်ကို ဒေါ့စတိုယက်စကီးနှင့်
 ခင်မင်သိကျွမ်းလာပြီး နောက်ဆုံး လက်ထပ်ဖြစ်သွားပုံကို
 ပြန်ပြောပြသည့် အခန်းများဖြင့် ဖွင့်လှစ်ထားပါသည်။

အောက်မေ့သတိရချက်များအတွက် အမှာ

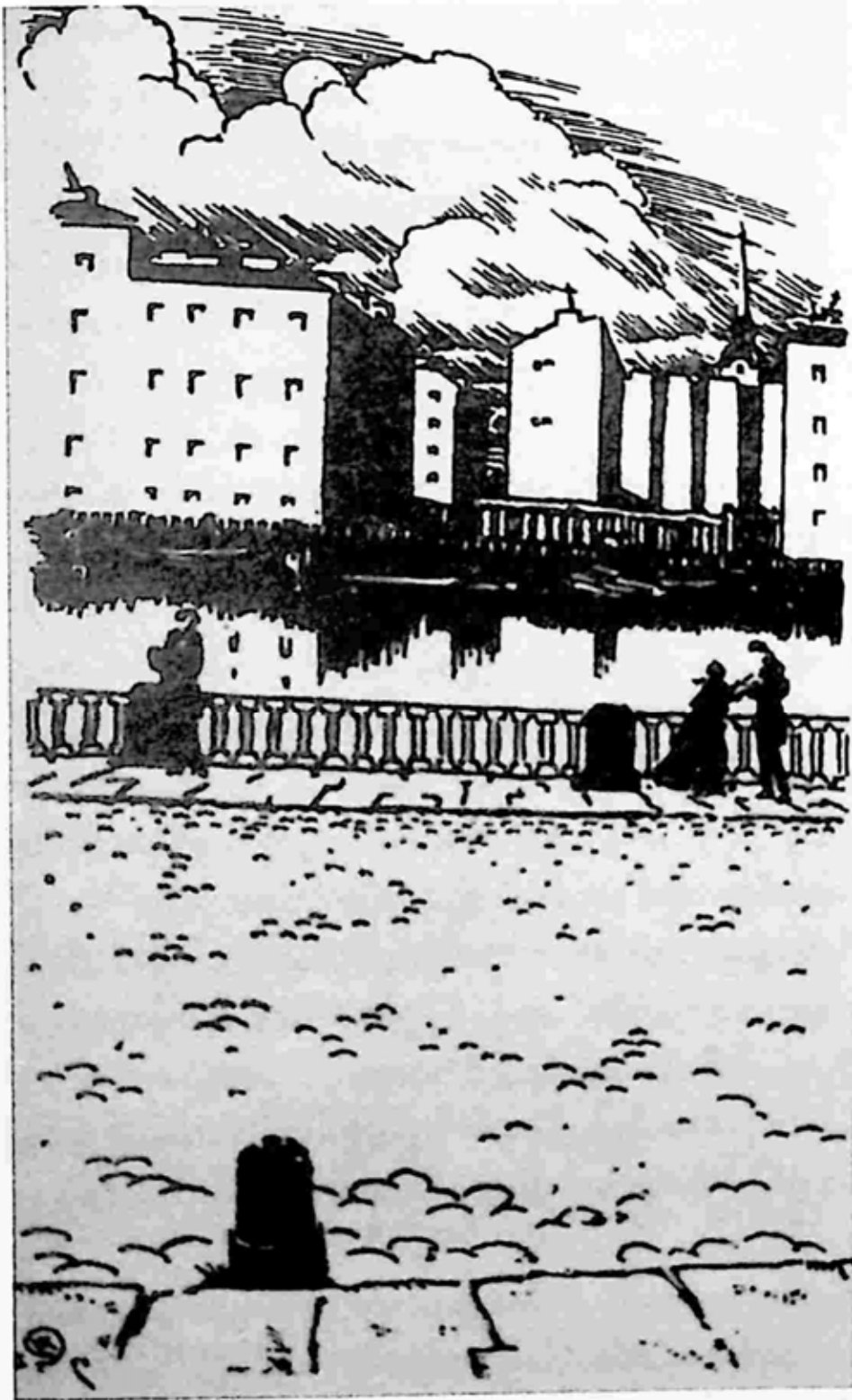
အရင်တုန်းကမူ အမှတ်ရချက်လို့ ရေးရန်
 စိတ်ပင်မကူးခဲ့ဖူးပေ။ ကျွန်မတွင် စာပေပါရမီမရှိသည်ကို
 ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်ထားသည့်အချက်ကို
 ထားဘိဦး။ ကျွန်မ၏ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးလိုလိုမှာ
 ချစ်လှစွာသော ခင်ပွန်းသည်၏ စာပေလက်ရာများကို
 ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန် အလုပ်များဖြင့်သာ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေခဲ့ပြီး
 သူ့အကြောင်း အမှတ်တရများကို ပြန်ပြောင်းတွေးတောရန်ပင်
 အချိန်မရခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၁၀ ခုနှစ်တွင်
 ကျန်းမာရေးကလည်း ချွတ်ယွင်းလာပြီး ဆရာဝန်များကလည်း
 အတင်းအကျပ် တိုက်တွန်းလာသောကြောင့် ကျွန်မမှာ
 ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရေးအလုပ်များကို တစ်ယောက်ယောက်ထံ
 လွှဲထားပြီး မြို့တော်၏ အဝေးတွင် သွားရောက်နေထိုင်ဖို့
 ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ဤတွင်မှ ဘဝတွင် ကြီးမားသည့်
 လှစ်ဟာမှုကြီးကို ခံစားလာရပြီး ထိုကွက်လပ်ကြီးကို
 စိတ်ဝင်စားစရာ အလုပ်တစ်ခုခုဖြင့် ဖြည့်ဆည်းမှဖြစ်တော့မည်
 ကို သိလာရပါသည်။ ဤသို့မှမဟုတ်လျှင် ကျွန်မ၏

အသက်ရှင်လိုသော အာသီသသည် ကျွန်မကို မကြာမီတွင်
 ဖယ်ခွာသွားတော့မည်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်မမှာ
 တစ်ကိုယ်တည်း အထီးကျန်နေထိုင်ခဲ့ရသောကြောင့်
 ပစ္စက္ခအခြင်းအရာများနှင့် အလှမ်းကွာနေသည်လည်း
 ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်မ၏ အတွေးများမှာ အတိတ်သို့သာ
 ခြေဦးလှည့်နေပြီး လှိုက်လှဲပျော်ရွှင်ခဲ့ရသော
 ခံစားချက်များကိုလည်း ပြန်ပြောင်းသတိရနေမိသည်။
 လက်ရှိဖြစ်တည်မှုဘဝ၏ လှစ်ဟာမှု၊ ရည်ရွယ်ချက်မဲ့မှုကို
 အတိတ်က ကူညီဖြေဖျောက်ပေးနေခဲ့သည်။
 ခင်ပွန်းသည်၏ မှတ်စုများကိုရော၊ ကျွန်မကိုယ်တိုင်၏
 မှတ်စုများကိုပါ ပြန်လည်ဖတ်ရှုမိရာက သာမန်စာဖတ်သူ
 အထူးသဖြင့် ကျွန်မ၏ သားသမီးမြေးမြစ်များ
 သူ့အိမ်သူ့မိသားစုထဲမှာ ဖြူဒါ မစ်ဆေးလိုဖစ်သည်
 ဘယ်လိုလူစားလဲဆိုသည်ကို သိချင်ကြသည့် ခင်ပွန်းသည်၏
 ပါရမီကို လေးစားသူများကတော့ သိချင်ကြလိမ့်မည်ဟူသော
 မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် မူလက ချရေးထားခဲ့သည့် လက်ရေးတိုပုံစံ
 ဖြင့်မဟုတ်ဘဲ အပြည့်အစုံ မှတ်တမ်းတင်လိုစိတ်က
 ပြင်းပြသည်သန်လာခဲ့သည်။
 ဤနည်းအတိုင်း (၁၉၁၁-၁၉၁၆) နောက်ဆုံး ဆောင်းကာလ
 ငါးခုတွင် ကြိုးကြားကြိုးကြား ကျွန်မရေးသားခဲ့သော
 အမှတ်ရချက်များသည် လေ့ကျင့်ခန်းစာအုပ်အတော်များများ
 ရလာခဲ့ပြီဖြစ်သောကြောင့် ရေးပြီးသမျှကို
 စီစဉ်တကျဖြစ်အောင် ကြိုးစားပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်။
 ဤအမှတ်ရချက်များသည် ဖတ်ချင်စရာကောင်းလိမ့်မည်ဟု
 ကျွန်မ မဆိုလို။ သို့ရာတွင် ကျွန်မ၏ အမှတ်ရချက်များတွင်
 ပါဝင်ပတ်သက်နေသည့် လူအမျိုးမျိုး၏
 စရိုက်အထွေထွေကိုတော့ ဘက်လိုက်မှုကင်းကင်းနှင့်

တိတိကျကျဖော်ပြထားသည် ဟူ၍တော့ ကျွန်မ အခိုင်အမာ
 ပြောနိုင်ပါသည်။ ဤအမှတ်ရချက်များ၏ အများစုကို
 သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်များတွင် ဖော်ပြပြီးသား စာများထဲတွင်
 ညွှန်းထားသည့် သက်သေခိုင်လုံပြီးသား မှတ်စုများအပေါ်တွင်
 အခြေခံ၍ ရေးသားထားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။
 စာပေရှုထောင့်မှကြည့်လျှင် အမှတ်ရချက်အရေးအသားများသည်
 မပြည့်စုံချို့တဲ့နေတတ်သည်ဆိုသည့် အချက်ကို
 ကျွန်မဖုံးကွယ်ရန် မကြိုးစားပါ။ တချို့နေရာများတွင်
 မလိုအပ်ဘဲ စကားကြောရှည်နေတာမျိုး၊ ရေးဟန်က
 ဟောင်းနွမ်းလွန်းနေတာမျိုး အပြစ်အနာအဆာတွေ
 ရှိနိုင်ပါသည်။ ၇၀ ဟူသော အသက်အရွယ်တွင်
 ပညာရပ်တစ်ခုကို ကျွမ်းကျင်အောင် နားလည်တတ်ပွန်ဖို့
 ဆိုသည်က မလွယ်ကူလှပါ။ သို့ရာတွင် ဖြိုဒါ
 ဒေါ့စတိုယက်စကီးကို မိသားစုဘဝမှာရော ပုဂ္ဂလိကဘဝမှာပါ
 အကောင်းအဆိုးများကို စာဖတ်ပရိသတ်ထံသို့
 အရှိအရှိအတိုင်း တင်ပြလိုသည့် သည်းသန်သောဆန္ဒနှင့်
 ရိုးသားမှုအမြင်အရ ဖတ်ရှုပြီး မှားယွင်းချို့တဲ့မှုများကို
 သည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ကျွန်မယုံကြည်ပါသည်။

1. 2019-2020
 2. 2020-2021
 3. 2021-2022
 4. 2022-2023
 5. 2023-2024
 6. 2024-2025
 7. 2025-2026
 8. 2026-2027
 9. 2027-2028
 10. 2028-2029
 11. 2029-2030
 12. 2030-2031
 13. 2031-2032
 14. 2032-2033
 15. 2033-2034
 16. 2034-2035
 17. 2035-2036
 18. 2036-2037
 19. 2037-2038
 20. 2038-2039
 21. 2039-2040
 22. 2040-2041
 23. 2041-2042
 24. 2042-2043
 25. 2043-2044
 26. 2044-2045
 27. 2045-2046
 28. 2046-2047
 29. 2047-2048
 30. 2048-2049
 31. 2049-2050
 32. 2050-2051
 33. 2051-2052
 34. 2052-2053
 35. 2053-2054
 36. 2054-2055
 37. 2055-2056
 38. 2056-2057
 39. 2057-2058
 40. 2058-2059
 41. 2059-2060
 42. 2060-2061
 43. 2061-2062
 44. 2062-2063
 45. 2063-2064
 46. 2064-2065
 47. 2065-2066
 48. 2066-2067
 49. 2067-2068
 50. 2068-2069
 51. 2069-2070
 52. 2070-2071
 53. 2071-2072
 54. 2072-2073
 55. 2073-2074
 56. 2074-2075
 57. 2075-2076
 58. 2076-2077
 59. 2077-2078
 60. 2078-2079
 61. 2079-2080
 62. 2080-2081
 63. 2081-2082
 64. 2082-2083
 65. 2083-2084
 66. 2084-2085
 67. 2085-2086
 68. 2086-2087
 69. 2087-2088
 70. 2088-2089
 71. 2089-2090
 72. 2090-2091
 73. 2091-2092
 74. 2092-2093
 75. 2093-2094
 76. 2094-2095
 77. 2095-2096
 78. 2096-2097
 79. 2097-2098
 80. 2098-2099
 81. 2099-2100
 82. 2100-2101
 83. 2101-2102
 84. 2102-2103
 85. 2103-2104
 86. 2104-2105
 87. 2105-2106
 88. 2106-2107
 89. 2107-2108
 90. 2108-2109
 91. 2109-2110
 92. 2110-2111
 93. 2111-2112
 94. 2112-2113
 95. 2113-2114
 96. 2114-2115
 97. 2115-2116
 98. 2116-2117
 99. 2117-2118
 100. 2118-2119
 101. 2119-2120
 102. 2120-2121
 103. 2121-2122
 104. 2122-2123
 105. 2123-2124
 106. 2124-2125
 107. 2125-2126
 108. 2126-2127
 109. 2127-2128
 110. 2128-2129
 111. 2129-2130
 112. 2130-2131
 113. 2131-2132
 114. 2132-2133
 115. 2133-2134
 116. 2134-2135
 117. 2135-2136
 118. 2136-2137
 119. 2137-2138
 120. 2138-2139
 121. 2139-2140
 122. 2140-2141
 123. 2141-2142
 124. 2142-2143
 125. 2143-2144
 126. 2144-2145
 127. 2145-2146
 128. 2146-2147
 129. 2147-2148
 130. 2148-2149
 131. 2149-2150
 132. 2150-2151
 133. 2151-2152
 134. 2152-2153
 135. 2153-2154
 136. 2154-2155
 137. 2155-2156
 138. 2156-2157
 139. 2157-2158
 140. 2158-2159
 141. 2159-2160
 142. 2160-2161
 143. 2161-2162
 144. 2162-2163
 145. 2163-2164
 146. 2164-2165
 147. 2165-2166
 148. 2166-2167
 149. 2167-2168
 150. 2168-2169
 151. 2169-2170
 152. 2170-2171
 153. 2171-2172
 154. 2172-2173
 155. 2173-2174
 156. 2174-2175
 157. 2175-2176
 158. 2176-2177
 159. 2177-2178
 160. 2178-2179
 161. 2179-2180
 162. 2180-2181
 163. 2181-2182
 164. 2182-2183
 165. 2183-2184
 166. 2184-2185
 167. 2185-2186
 168. 2186-2187
 169. 2187-2188
 170. 2188-2189
 171. 2189-2190
 172. 2190-2191
 173. 2191-2192
 174. 2192-2193
 175. 2193-2194
 176. 2194-2195
 177. 2195-2196
 178. 2196-2197
 179. 2197-2198
 180. 2198-2199
 181. 2199-2200
 182. 2200-2201
 183. 2201-2202
 184. 2202-2203
 185. 2203-2204
 186. 2204-2205
 187. 2205-2206
 188. 2206-2207
 189. 2207-2208
 190. 2208-2209
 191. 2209-2210
 192. 2210-2211
 193. 2211-2212
 194. 2212-2213
 195. 2213-2214
 196. 2214-2215
 197. 2215-2216
 198. 2216-2217
 199. 2217-2218
 200. 2218-2219
 201. 2219-2220
 202. 2220-2221
 203. 2221-2222
 204. 2222-2223
 205. 2223-2224
 206. 2224-2225
 207. 2225-2226
 208. 2226-2227
 209. 2227-2228
 210. 2228-2229
 211. 2229-2230
 212. 2230-2231
 213. 2231-2232
 214. 2232-2233
 215. 2233-2234
 216. 2234-2235
 217. 2235-2236
 218. 2236-2237
 219. 2237-2238
 220. 2238-2239
 221. 2239-2240
 222. 2240-2241
 223. 2241-2242
 224. 2242-2243
 225. 2243-2244
 226. 2244-2245
 227. 2245-2246
 228. 2246-2247
 229. 2247-2248
 230. 2248-2249
 231. 2249-2250
 232. 2250-2251
 233. 2251-2252
 234. 2252-2253
 235. 2253-2254
 236. 2254-2255
 237. 2255-2256
 238. 2256-2257
 239. 2257-2258
 240. 2258-2259
 241. 2259-2260
 242. 2260-2261
 243. 2261-2262
 244. 2262-2263
 245. 2263-2264
 246. 2264-2265
 247. 2265-2266
 248. 2266-2267
 249. 2267-2268
 250. 2268-2269
 251. 2269-2270
 252. 2270-2271
 253. 2271-2272
 254. 2272-2273
 255. 2273-2274
 256. 2274-2275
 257. 2275-2276
 258. 2276-2277
 259. 2277-2278
 260. 2278-2279
 261. 2279-2280
 262. 2280-2281
 263. 2281-2282
 264. 2282-2283
 265. 2283-2284
 266. 2284-2285
 267. 2285-2286
 268. 2286-2287
 269. 2287-2288
 270. 2288-2289
 271. 2289-2290
 272. 2290-2291
 273. 2291-2292
 274. 2292-2293
 275. 2293-2294
 276. 2294-2295
 277. 2295-2296
 278. 2296-2297
 279. 2297-2298
 280. 2298-2299
 281. 2299-2300
 282. 2300-2301
 283. 2301-2302
 284. 2302-2303
 285. 2303-2304
 286. 2304-2305
 287. 2305-2306
 288. 2306-2307
 289. 2307-2308
 290. 2308-2309
 291. 2309-2310
 292. 2310-2311
 293. 2311-2312
 294. 2312-2313
 295. 2313-2314
 296. 2314-2315
 297. 2315-2316
 298. 2316-2317
 299. 2317-2318
 300. 2318-2319
 301. 2319-2320
 302. 2320-2321
 303. 2321-2322
 304. 2322-2323
 305. 2323-2324
 306. 2324-2325
 307. 2325-2326
 308. 2326-2327
 309. 2327-2328
 310. 2328-2329
 311. 2329-2330
 312. 2330-2331
 313. 2331-2332
 314. 2332-2333
 315. 2333-2334
 316. 2334-2335
 317. 2335-2336
 318. 2336-2337
 319. 2337-2338
 320. 2338-2339
 321. 2339-2340
 322. 2340-2341
 323. 2341-2342
 324. 2342-2343
 325. 2343-2344
 326. 2344-2345
 327. 2345-2346
 328. 2346-2347
 329. 2347-2348
 330. 2348-2349
 331. 2349-2350
 332. 2350-2351
 333. 2351-2352
 334. 2352-2353
 335. 2353-2354
 336. 2354-2355
 337. 2355-2356
 338. 2356-2357
 339. 2357-2358
 340. 2358-2359
 341. 2359-2360
 342. 2360-2361
 343. 2361-2362
 344. 2362-2363
 345. 2363-2364
 346. 2364-2365
 347. 2365-2366
 348. 2366-2367
 349. 2367-2368
 350. 2368-2369
 351. 2369-2370
 352. 2370-2371
 353. 2371-2372
 354. 2372-2373
 355. 2373-2374
 356. 2374-2375
 357. 2375-2376
 358. 2376-2377
 359. 2377-2378
 360. 2378-2379
 361. 2379-2380
 362. 2380-2381
 363. 2381-2382
 364. 2382-2383
 365. 2383-2384
 366. 2384-2385
 367. 2385-2386
 368. 2386-2387
 369. 2387-2388
 370. 2388-2389
 371. 2389-2390
 372. 2390-2391
 373. 2391-2392
 374. 2392-2393
 375. 2393-2394
 376. 2394-2395
 377. 2395-2396
 378. 2396-2397
 379. 2397-2398
 380. 2398-2399
 381. 2399-2400
 382. 2400-2401
 383. 2401-2402
 384. 2402-2403
 385. 2403-2404
 386. 2404-2405
 387. 2405-2406
 388. 2406-2407
 389. 2407-2408
 390. 2408-2409
 391. 2409-2410
 392. 2410-2411
 393. 2411-2412
 394. 2412-2413
 395. 2413-2414
 396. 2414-2415
 397. 2415-2416
 398. 2416-2417
 399. 2417-2418
 400. 2418-2419
 401. 2419-2420
 402. 2420-2421
 403. 2421-2422
 404. 2422-2423
 405. 2423-2424
 406. 2424-2425
 407. 2425-2426
 408. 2426-2427
 409. 2427-2428
 410. 2428-2429
 411. 2429-2430
 412. 2430-2431
 413. 2431-2432
 414. 2432-2433
 415. 2433-2434
 416. 2434-2435
 417. 2435-2436
 418. 2436-2437
 419. 2437-2438
 420. 2438-2439
 421. 2439-2440
 422. 2440-2441
 423. 2441-2442
 424. 2442-2443
 425. 2443-2444
 426. 2444-2445
 427. 2445-2446
 428. 2446-2447
 429. 2447-2448
 430. 2448-2449
 431. 2449-2450
 432. 2450-2451
 433. 2451-2452
 434. 2452-2453
 435. 2453-2454
 436. 2454-2455
 437. 2455-2456
 438. 2456-2457
 439. 2457-2458
 440. 2458-2459
 441. 2459-2460
 442. 2460-2461
 443. 2461-2462
 444. 2462-2463
 445. 2463-2464
 446. 2464-2465
 447. 2465-2466
 448. 2466-2467
 449. 2467-2468
 450. 2468-2469
 451. 2469-2470
 452. 2470-2471
 453. 2471-2472
 454. 2472-2473
 455. 2473-2474
 456. 2474-2475
 457. 2475-2476
 458. 2476-2477
 459. 2477-2478
 460. 2478-2479
 461. 2479-2480
 462. 2480-2481
 463. 2481-2482
 464. 2482-2483
 465. 2483-2484
 466. 2484-2485
 467. 2485-2486
 468. 2486-2487
 469. 2487-2488
 470. 2488-2489
 471. 2489-2490
 472. 2490-2491
 473. 2491-2492
 474. 2492-2493
 475. 2493-2494
 476. 2494-2495
 477. 2495-2496
 478. 2496-2497
 479. 2497-2498
 480. 2498-2499
 481. 2499-2500
 482. 2500-2501
 483. 2501-2502
 484. 2502-2503
 485. 2503-2504
 486. 2504-2505
 487. 2505-2506
 488. 2506-2507
 489. 2507-2508
 490. 2508-2509
 491. 2509-2510
 492. 2510-2511
 493. 2511-2512
 494. 2512-2513
 495. 2513-2514
 496. 2514-2515
 497. 2515-2516
 498. 2516-2517
 499. 2517-2518
 500. 2518-2519
 501. 2519-2520
 502. 2520-2521
 503. 2521-2522
 504. 2522-2523
 505. 2523-2524
 506. 2524-2525
 507. 2525-2526
 508. 2526-2527
 509. 2527-2528
 510. 2528-2529
 511. 2529-2530
 512. 2530-2531
 513. 2531-2532
 514. 2532-2533
 515. 2533-2534
 516. 2534-2535
 517. 2535-2536
 518. 2536-2537
 519. 2537-2538
 520. 2538-2539
 521. 2539-2540
 522. 2540-2541
 523. 2541-2542
 524. 2542-2543
 525. 2543-2544
 526. 2544-2545
 527. 2545-2546
 528. 2546-2547
 529. 2547-2548
 530. 2548-2549
 531. 2549-2550
 532. 2550-2551
 533. 2551-2552
 534. 2552-2553
 535. 2553-2554
 536. 2554-2555
 537. 2555-2556
 538. 2556-2557
 539. 2557-2558
 540. 2558-2559
 541. 2559-2560
 542. 2560-2561
 543. 2561-2562
 544. 2562-2563
 545. 2563-2564
 546. 2564-2565
 547. 2565-2566
 548. 2566-2567
 549. 2567-2568
 550. 2568-2569
 551. 2569-2570
 552. 2570-2571
 553. 2571-2572
 554. 2572-2573
 555. 2573-2574
 556. 2574-2575
 557. 2575-2576
 558. 2576-2577
 559. 2577-2578
 560. 2578-2579
 561. 2579-2580
 562. 2580-2581
 563. 2581-2582
 564. 2582-2583
 565. 2583-2584
 566. 2584-2585
 567. 2585-2586
 568. 2586-2587
 569. 2587-2588
 570. 2588-2589
 571. 2589-2590
 572. 2590-2591
 573. 2591-2592
 574. 2592-2593
 575. 2593-2594
 576. 2594-2595
 577. 2595-2596
 578. 2596-2597
 579. 2597-2598
 580. 2598-2599
 581. 2599-2600
 582. 2600-2601
 583. 2601-2602
 584. 2602-2603
 585. 2603-2604
 586. 2604-2605
 587. 2605-2606
 588. 2606-2607
 589. 2607-2608
 590. 2608-2609
 591. 2609-2610
 592. 2610-2611
 593. 2611-2612
 594. 2612-2613
 595. 2613-2614
 596. 2614-2615
 597. 2615-2616
 598. 2616-2617
 599. 2617-2618
 600. 2618-2619
 601. 2619-2620
 602. 2620-2621
 603. 2621-2622
 604. 2622-2623
 605. 2623-2624
 606. 2624-2625
 607. 2625-2626
 608. 2626-2627
 609. 2627-2628
 610. 2628-2629
 611. 2629-2630
 612. 2630-2631
 613. 2631-2632
 614. 2632-2633
 615. 2633-2634
 616. 2634-2635
 617. 2635-2636
 618. 2636-2637
 619. 2637-2638
 620. 2638-2639
 621. 2639-2640
 622. 2640-2641
 623. 2641-2642
 624. 2642-2643
 625. 2643-2644
 626. 2644-2645
 627. 2645-2646
 628. 2646-2647
 629. 2647-2648
 630. 2648-2649
 631. 2649-2650
 632. 2650-2651
 633. 2651-2652
 634. 2652-2653
 635. 2653-2654
 636. 2654-2655
 637. 2655-2656
 638. 2656-2657
 639. 2657-2658
 640. 2658-2659
 641. 2659-2660
 642. 2660-2661
 643. 2661-2662
 644. 2662-2663
 645. 2663-2664
 646. 2664-2665
 647. 2665-2666
 648. 2666-2667
 649. 2667-2668
 650. 2668-2669
 651. 2669-2670
 652. 2670-2671
 653. 2671-2672
 654. 2672-26

ဒေါ်တိုယက်စကီး၏ ညဖြူဝတ္ထုအတွက်
ပန်းချီဆရာ ဒိုဘူဇင်စကီး၏ သရုပ်ဖော်ပုံ (၁၉၂၂)

ဒေါစတိုယက်စကီးနှင့် ပထမဆုံးအကြိမ်တွေ့ဆုံခြင်း

(၁)

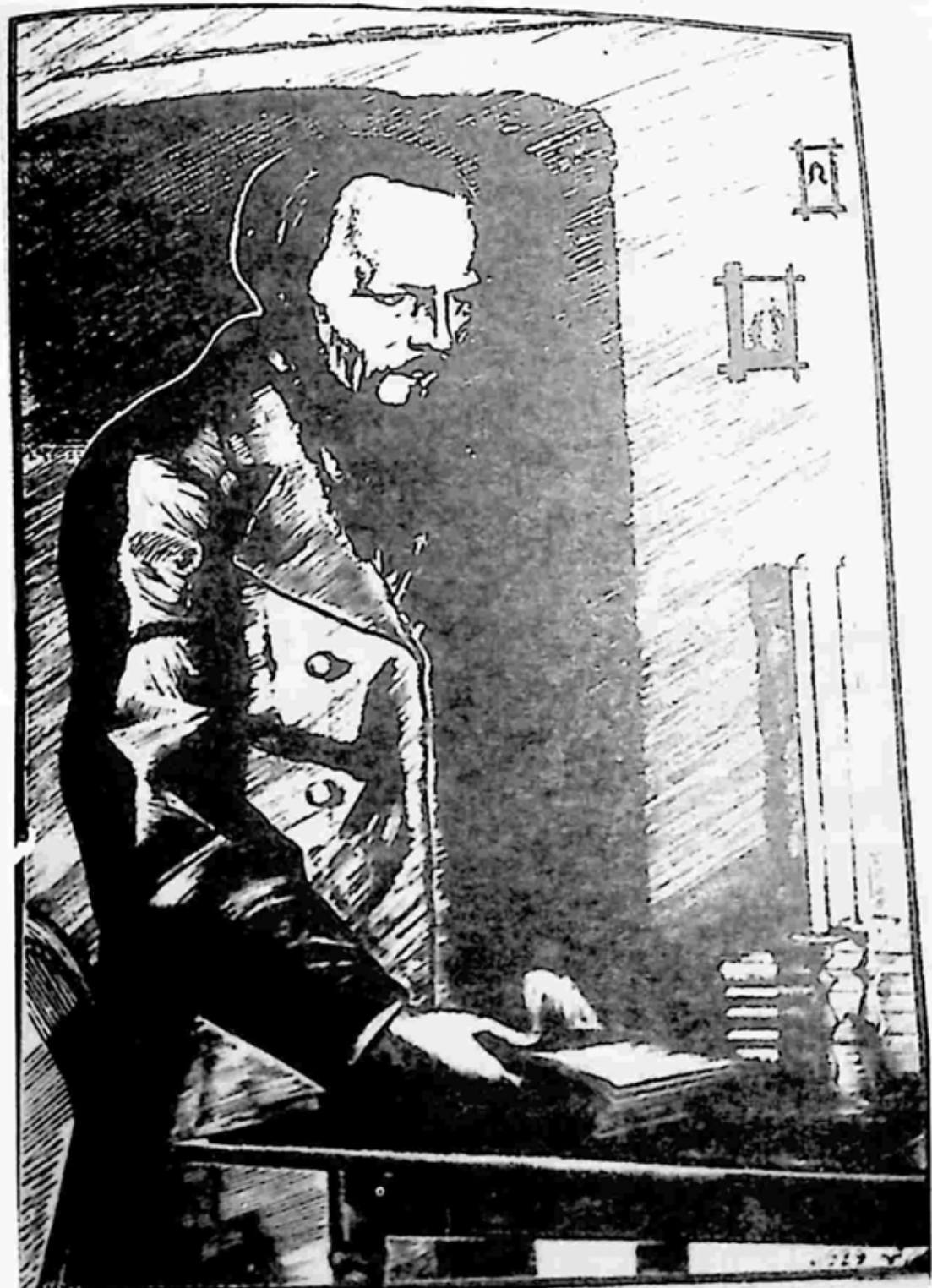
၁၈၆၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ ၃ရက်နေ့တွင် ဖြစ်သည်။
 ကျွန်မသည် ခါတိုင်းလိုပင် ပီအမ် အော့ခ်ဟင်၏ လက်ရေးတိုသင်တန်း
 နောက်ထပ် ပို့ချချက်တစ်ခုကို နားထောင်ရန် နံနက် ၇ နာရီလောက်တွင်
 ဆဋ္ဌမလူငယ်လေးများ အားကစားရုံသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။
 နောက်ကျနေသူများကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် စောင့်နေရသည်နှင့်
 သင်တန်းက တော်တော်နှင့် မစနိုင်။ ကျွန်မက ထိုင်နေကျနေရာတွင်
 ထိုင်ပြီး လေ့ကျင့်ခန်းစာအုပ်များကို ဖွင့်နေရုံရှိသေးသည်။
 အော့ခ်ဟင်ရောက်လာပြီး ကျွန်မဆား ခုံတန်းပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။
 “အန်နာ ဂရီဂိုရီယက်နာရေ၊ မင်း လက်ရေးတိုစာရေးအလုပ်တစ်ခု
 လုပ်ရမယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”
 အော့ခ်ဟင်က မေးသည်။ “ငါ့ကို လက်ရေးတိုစာရေးတစ်ယောက်
 ရှာခိုင်းထားလို့ မင်းတော့ လုပ်ချင်မလားလို့ တွေးမိလို့ပါ”
 “ကျွန်မ အရမ်းကို လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ ကျွန်မက
 အလုပ်စလုပ်နိုင်မယ့် အခွင့်အရေးကို မျှော်နေခဲ့တာပါ။ ကျွန်မရဲ့
 လက်ရေးတိုကျမ်းကျင်မှုလောက်နဲ့ ဒီလိုတာဝန်မျိုးကို

ယူနိုင်ပါ့မလားဆိုတာတစ်ခုပဲ ကျွန်မစိုးရိမ်နေတာပါ”
 အော့ခံဟင်ကမူ လုပ်ရမည့်အလုပ်ကလည်း ကျွန်မ ယခု ရှိထားသည့်
 ကျွမ်းကျင်မှုထက် ပိုမိုမြန်ဆန်ရန် မလိုအပ်ကြောင်း အာမခံပါသည်။
 “ဘယ်သူ့အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးရမှာလဲ ဆရာ”
 ကျွန်မက စပ်စုလိုက်သည်။
 “စာရေးဆရာ ဒေါ့စတိုယက်စကီးအတွက်ပါ။ လက်ရှိမှာ သူက
 ဝတ္ထုအသစ်တစ်ပုဒ်ကို ရေးနေတယ်။ အဲဒီဝတ္ထုကိုလည်း
 လက်ရေးတိုစာရေးရဲ့ အကူအညီနဲ့ ရေးဖို့ ပြင်ဆင်နေတယ်။
 ဒေါ့စတိုယက်စကီးကတော့ ဝတ္ထုက အပိုင်း ခုနစ်ပိုင်းလောက်နဲ့
 ကြီးလည်းကြီး ရှည်လည်းရှည်လို့ တစ်အုပ်လုံးစာအတွက်
 ရူဘယ် ၅၀ ပေးမယ်လို့ ကမ်းလှမ်းထားတယ်”
 ကျွန်မက အားတက်သရောပင် သတ်မှတ်ချက်များကို
 လက်ခံလိုက်သည်။ ဒေါ့စတိုယက်စကီးဆိုသည်က ကျွန်မ
 ကလေးဘဝကတည်းက ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ရသည့် နာမည်။
 ကျွန်မဖခင်၏ အကြိုက်ဆုံးစာရေးဆရာပင် ဖြစ်သည်။
 ကျွန်မကိုယ်တိုင်သည်လည်း သူ့လက်ရာများကို အကြီးအကျယ်
 သဘောကျသူတစ်ယောက်။ သူ၏ ကွယ်လွန်သူအိမ်မှ မှတ်စုများကို
 ဖတ်၍ ကျွန်မမျက်ရည်ကျခဲ့ရသည်။
 ပါရမီရှင် စာရေးဆရာတစ်ယောက်နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ရရုံသာ
 မဟုတ်သေး၊ သူ့အလုပ်ကိုပါ ကူညီခွင့်ရနိုင်မည့် အလားအလာက
 ကျွန်မကို ပျော်ရွှင်စိတ်လှုပ်ရှားစေသည်။
 အော့ခံဟင်က ကျွန်မကို လေးခေါက်ခေါက်ထားသည့်
 စာရွက်ပိုင်းလေးကို ကမ်းပေးသည်။ စာရွက်ပေါ်တွင်
 လိပ်စာရေးထားသည်။ “အလုံကင်အိမ်ရာ၊ စတိုယာနီလမ်းသွယ်နှင့်
 မက်ရှ်ချန်စကာယာလမ်းထောင့်၊ တိုက်နံပါတ် ၁၃၊ ဒေါ့စတိုယက်စကီး”
 ဟု မေးပါ။ “ကျေးဇူးပြုပြီး မနက်ဖြန် ၁၁ နာရီခွဲ လောက်မှာ
 ဒေါ့စတိုယက်စကီးကို သွားတွေ့ပါ။ စောလည်းမစော၊ နောက်လည်း

မကျပါစေနဲ့။ သူကိုယ်တိုင်က ဒီနေ့ပဲ ဆရာ့ကို အကူအညီ
 တောင်းလာလို့ပါ။ နောက်တော့ အော့ခံဟင်က ဒေါ့စတိုယက်စကီးနှင့်
 ပတ်သက်သည့် သူ့ထင်မြင်ချက်ကို ပြောပြသည်။
 နောက်ပိုင်းအခန်းများတွင် အလျဉ်းသင့်သလို ကျွန်မဖော်ပြသွားပါမည်။
 အော့ခံဟင်က သူ့နာရီကို ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် စာသင်ရာ စားပွဲဆီသို့
 လျှောက်သွားသည်။ ထိုတစ်ခဏတွင် ပို့ချချက်မှာ ကျွန်မအတွက်
 အချိန်ဖြုန်းမှုသက်သက်ဖြစ်သည်ကို ကျွန်မ ဝန်ခံရပါလိမ့်မည်။
 ကာလရှည်မက်ခဲ့သော ကျွန်မ၏ အိပ်မက်သည်
 အမှန်တကယ်ဖြစ်လာပြီဟူသော အတွေးဖြင့် ရင်ထဲတွင် အပျော်က
 တလိပ်လိပ် တက်နေသည်။ ငါ အလုပ်ရပြီဟေ့လို့ အသံတိတ်
 ဟစ်ကြွေးနေမိသည်။ အော့ခံဟင်လို တင်းကျပ်လွန်းပြီး
 ချေးချောက်များလွန်းသည့် ဆရာတစ်ယောက်က ငါ့ကို လက်ရေးတိုမှာ
 ကောင်းကောင်းကျွမ်းကျင်တယ်၊ မြန်လည်းမြန်တယ်လို့
 ဆုံးဖြတ်တယ်ဆိုရင် တကယ်ကို တော်လို့ ဖြစ်ရမယ်။ မဟုတ်ရင်
 ဒီအလုပ်အတွက် သူက ငါ့ကို ထောက်ခံပေးမှာမဟုတ်ဘူး ဟူသော
 အတွေးက ကျွန်မကို ပျော်ရွှင်မြူးထူးစေသလို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း
 ပို၍ပို၍ ယုံကြည်မှုရှိလာစေပါသည်။
 လမ်းကြောင်းအသစ်တစ်ခုအပေါ်တွင် ခြေချမိနေပြီဟု ကျွန်မ
 ခံစားနေရသည်။ တစ်ဆယ်ကျော် ခြောက်နှစ်စွန်း
 အပျိုရည်မယွင်းသေးသော မိန်းမငယ်လေးတစ်ယောက်အဖို့
 ကိုယ့်ခွန်ကိုယ့်အားဖြင့် ပိုက်ဆံရှာနိုင်တော့မည်၊
 တန်ဖိုးအနုကြီးမားလွန်းလှသည့် ရည်မှန်းချက်ဖြစ်သော
 လွတ်လပ်အမှီခိုကင်းမှုကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်တော့မည်ဟူသော အပျော်မှာ
 လူနှင့်မမျှအောင် ကြီးမားလှပါသည်။ သို့ရာတွင်
 အလုပ်လုပ်ရတော့မည်ဆိုသည့် အတွေးထက် ပိုလည်း
 ကျေနပ်စရာကောင်း၊ ပိုလည်း အရေးကြီးသည်မှာ
 ဒေါ့စတိုယက်စကီးနှင့် အလုပ်လုပ်ခွင့်ရပြီး စာရေးဆရာနှင့်လည်း

ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ရင်းနှီးသိကျွမ်းခွင့်ရတော့မည့် အလားအလာပင်
 ဖြစ်ပါသည်။
 အိမ်ပြန်ရောက်၍ မမျှော်လင့်သည့် ကမ်းလှမ်းမှုအကြောင်း
 အမေ့ကိုပြောပြတော့ အမေ့ကိုယ်တိုင်လည်း ကျွန်မ၏
 အောင်မြင်မှုအတွက် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ပျော်ရွှင်နေသည်။
 စိတ်လှုပ်ရှားလွန်း၍ ကျွန်မမှာ တစ်ညလုံးနိုးကြားနေပြီး
 ဒေါ့စတိုယက်စကီးမှာ ဘယ်လိုလူစားမျိုး ဖြစ်လိမ့်မလဲဆိုသည်ကိုသာ
 စိတ်ကူးပြီးရင်း စိတ်ကူးကြည့်နေမိသည်။ ကျွန်မ၏ ဖခင်နှင့်
 ခေတ်ပြိုင်တစ်ယောက်လို့ စဉ်းစားမိတော့ သူသည်လည်း
 လူကောင်းတစ်ယောက်။ တစ်ကြိမ်တွင် ၀၀၊ ထိပ်ပြောင်ပြောင်နှင့်
 လူကြီးတစ်ယောက်ကို ပြေးမြင်မိ၍ နောက်တစ်ခဏတွင် ရှည်ရှည်၊
 ပိန်ပိန်ပါးပါးပုံကို မြင်ယောင်မိသော်လည်း အော့ခံဟင်ပြောသလို
 ပိန်ပိန်၀၀ တည်ကြည်မှုန်မှိုင်းနေဟန်တော့ ပေါ်နေသည်။ သူ့ကို
 တွေ့တွေ့ချင်း ဘယ်လိုစကားတွေပြောရမလဲဟူသော အတွေးကလည်း
 ကျွန်မကို ချောက်ချားစေသည်။ ဒေါ့စတိုယက်စကီးသည်
 ပညာဆင်ခြင်တုံတရားကြီးမားသည့် လူတစ်ယောက်ဟူသည့်
 အတွေးကြောင့် တင်ကူး၍ပင် စကားလုံးများ ထစ်ငေါ့နေရသည်။
 သူ့ဝတ္ထုတွေအကြောင်းက စပြောလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မခံစားနေရတော့
 သူ့ဝတ္ထုတွေထဲက ဇာတ်ကောင်တွေရဲ့ အစနာမည်တွေ၊
 မျိုးရိုးနာမည်တွေအားလုံးကို သိမှသိရဲ့လားဟူသော အတွေးကလည်း
 ကျွန်မကို ခြောက်လှန့်နေသည်။ ကျွန်မအသိုင်းအဝိုင်းထဲတွင်
 စာရေးဆရာရယ်လို့ မရှိတော့ စာရေးဆရာဆိုသူတွေဟာ မတူခြားနားတဲ့
 လူစားမျိုးတွေ၊ သူတို့နဲ့ စကားပြောဖို့ဆိုရင်လည်း
 သီးခြားကိုယ်ပိုင်ဘာသာစကား လိုအပ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မက
 ထင်ထားခဲ့သည်။ ထိုစဉ်အချိန်တွေကို ပြန်စဉ်းစားမိတိုင်း အသက် ၂၀ တွင်း
 ဆိုပေမဲ့လည်း ငါ့နှယ် ကလေးဆန်ရန်ကောလို့ ကျွန်မ ပြုံးမိရသည်။

မိစောဗောဓကီး၏လက်ရာ ဒေါ်စတိုယက်ဓကီး သစ်ထွင်းပန်းချီပုံ (၁၉၂၉)

(၂)

နောင်တွင် ကျွန်မ၏ ခင်ပွန်းဖြစ်လာမည့်သူနှင့် ပထမဆုံးအကြိမ်
 တွေ့ဆုံရမည့် မမေ့နိုင်ဖွယ်ရာနေ့ အောက်တိုဘာလ ၄ ရက်နေ့တွင်
 ကျွန်မမှာ ကာလကြာမြင့်စွာ တမက်တည်း မက်လာနေခဲ့ရသည့်
 အိပ်မက် အမှန်တကယ်ဖြစ်လာတော့မည်ဟူသော အတွေးဖြင့်
 စိတ်လှုပ်ရှားတက်ကြွလျက် နိုးထလာခဲ့သည်။ ကျွန်မသည် မနူးမနပ်
 ကျောင်းသူကလေးအဖြစ်မှ ကိုယ်ရွေးချယ်သည့် ဘဝလမ်းကြောင်းတွင်
 လွတ်လပ်သော အလုပ်သမား တစ်ယောက်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲရတော့
 မည်။ ကျွန်မသည် အချိန်ကောင်းတွင် အိမ်မှထွက်လာပြီး ပထမဦးစွာ
 ဈေးဆိုင်တန်းများဘက်သို့ လှည့်ကာ ခဲတံအပိုတချို့ ဝယ်သည်။
 ကျွန်မ၏ မနူးမနပ်ပုံစံကို ပို၍ အလုပ်သမားဟန်ပေါက်စေမည်ဟု
 ထင်မြင်မိ၍လည်း စာရွက်စာတမ်းထည့်သည့် သေတ္တာတစ်ခုကို
 ဝယ်လိုက်သည်။ ၁၁ နာရီလောက်တွင်တော့ ကျွန်မ၏
 ဝယ်ခြမ်းမှုများလည်း ပြီးစီးပြီဖြစ်သောကြောင့် ချိန်းထားသည့်အချိန်
 ထက် စောလည်းမစော၊ နောက်လည်းမကျစေဘဲ ရောက်ရှိရန်

၁။ လူတွေကို စောင့်ဆိုင်းရင်း အချိန်ကုန်ရသည်ကို မုန်းတီးလေ့ရှိသည့် ဖြူဒါ မစ်ဆေး
 လိုဗစ်၏ စရိုက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ တွေ့ဆုံရန် စီစဉ်သည့်အခါတိုင်း စောလည်း
 မစော နောက်လည်းမကျဘဲဟု အလေးအနက် ပြောကြား၍ အချိန်ကို အတိအကျ
 သတ်မှတ်လေ့ရှိသူဖြစ်သည်။

ဘော်လရှယာ မက်ရှ်ချန်စကာယာလမ်းနှင့် စတိုယာနီလမ်းထောင့်သို့
 နာရီတကြည့်ကြည့်နှင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှောက်တော့သည်။
 ၁၁ နာရီထိုးပြီး ၂၅ မိနစ် ကြာပြီးသည့်အခါတွင်
 အလုံကင်အိမ်ရာထဲသို့ လှမ်းဝင်လာခဲ့ပြီး အမိုးခုံးစကြိုတွင်
 ရပ်နေသည့် ခြံစောင့်ကို တိုက်ခန်းနံပါတ် ၁၃ တည်နေရာကို
 မေးမြန်းလိုက်သည်။ ခြံစောင့်က ညာဘက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြတော့
 တံခါးပွင့်လျက်သားနှင့် လှေကားခွင်တစ်ခုကို မြင်နေရသည့်
 အိမ်တစ်အိမ်ကို တွေ့ရသည်။ ခန်းဖွဲ့အသေးလေးများနှင့်
 ကုန်သည်ပွဲစားများ၊ လက်မှုပညာသည်များ နေထိုင်လေ့ရှိတတ်သည့်
 အိမ်ကြီးရခိုင်အမျိုးအစားပင် ဖြစ်ပါသည်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင်
 ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်ဝတ္ထုကြီးထဲက ဇာတ်ကောင် ရပ်စကိုနီကော့
 နေထိုင်သည့်အိမ်သည် ကျွန်မ၏ ခေါင်းထဲသို့ ရောက်လာသည်။
 တိုက်ခန်းနံပါတ် ၁၃ က ပထမထပ်တွင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်မက
 ခေါင်းလောင်းကို နှိပ်လိုက်သည့်အခါတွင် တံခါးချက်ချင်းပွင့်လာပြီး
 အစိမ်းရောင်ပဝါကို ပခုံးပေါ်လွှားထားသည့် အသက်ခပ်ကြီးကြီး
 အစေခံအမျိုးသမီးတစ်ယောက် ပေါ်လာသည်။ ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်
 ဝတ္ထုကြီးကို ပူပူနွေးနွေးဖတ်ထားသည့် ကျွန်မအဖို့ သူမ၏ ပဝါစိမ်းမှာ
 မာမီလာဒေါ့မိသားစု ကြုံရသည့်ကံကြမ္မာတွင် တစ်ခန်းတစ်ကဏ္ဍ
 အရေးပါခဲ့သည့် ပဝါအတွက် စံနမူနာတစ်ခု ဖြစ်နေမလားဟု မတွေးဘဲ
 မနေနိုင်ပါ။ အစေခံမိန်းမကြီးက ဘယ်သူ့ကို တွေ့ချင်သလဲဟု
 မေးတော့ အော့ခံဟင်က ကျွန်မကို လွတ်လိုက်ကြောင်း၊
 ကျွန်မရောက်ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်း သူမ၏ အရှင်သခင်ကို အသိပေးဖို့
 ပြောလိုက်သည်။
 ကျွန်မသည် ခေါင်းစွပ်အနွေးထည်ကိုမှ မချွတ်ရသေးမီ
 ခန်းမကျယ်တံခါးပွင့်လာပြီး လင်းချင်းနေသည့် အခန်းနောက်ခံတွင်
 ဆံပင်ဘုတ်သိုက်၊ ခြေညှပ်ဖိနပ်များစီးထားပြီး ရှုပ်အင်္ကျီကို
 ရင်ဘတ်ဟပြုဝတ်ထားသည့် လူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သူစိမ်းတစ်ယောက်ကို မြင်ရ၍လားမသိ ထိုလူထံမှ
 အာမေဇိုတ်သံထွက်လာပြီး ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ဘေးဘက်အခန်းထဲသို့
 ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။
 အစေခံမိန်းမကြီးက ဧည့်ခန်းဖြစ်သည့် ကပ်လျက်အခန်းထဲသို့
 ခေါ်သွားသည်။ အခန်းကို အသင့်အတင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်ဟု
 ပြောရပါမည်။ နံရံတွင် ကြီးမားသည့် သေတ္တာကြီးနှစ်လုံး။
 ကောဇောငယ်များဖြင့် ဖုံးထားသည်။ ဇာပန်းပေါက်များ
 တွဲလွဲချထားသည့် ပြတင်းပေါက်ဘေးတွင် အံ့ဆွဲအိမ်တစ်ခုရှိနေသည်။
 မျက်နှာချင်းဆိုင်နံရံတွင် ကူရှင်တစ်ခုချထားပြီး ကူရှင်အထက်
 နံရံပေါ်တွင် နာရီတစ်လုံးရှိနေသည်။ နာရီကြည့်လိုက်တော့
 ၁၁ နာရီခွဲတိတိ။ ကျွန်မ ကျေနပ်သွားသည်။
 အစေခံမိန်းမကြီးက သူမ၏သခင် မိနစ်ပိုင်းအတွင်း
 ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု ပြောပြီး ထိုင်စောင့်ခိုင်းသည်။
 နှစ်မိနစ်ခန့်ကြာသည့်အခါ ဖြူဒါ မစ်ခေးလိုဗစ် ဝင်လာပြီး ကျွန်မကို
 သူ့စာကြည့်ခန်းထဲ ခေါ်သွားပြီးမှ ပြန်ထွက်သွားသည်။ နောက်မှ
 ကျွန်မတို့အတွက် လက်ဖက်ရည်သွားမှာမှန်း သိရသည်။
 ဖြူဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်၏ စာကြည့်ခန်းမှာ ပြတင်းပေါက်နှစ်ပေါက်နှင့်
 အခန်းကျယ်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။ နေသာသည့်နေ့များတွင်
 လင်းလင်းချင်းချင်း ရှိလှသော်လည်း မလင်းတလင်းနှင့်
 တိတ်ဆိတ်မှုကလည်း ကြီးစိုးလွန်းနေသည့် အချိန်များတွင်တော့
 ပိုမိုနှိမ့်နှိမ့်၊ ပိုတိတ်ဆိတ်သယောင် ထင်ရနိုင်သည်။
 အခန်း၏ တစ်ဖက်စွန်းတွင်တော့ အညိုဖျော့အဖုံးနှင့်
 မွေ့ရာခုတင်တစ်ခု။ ခုတင်ရှေ့တွင် စားပွဲဝိုင်းတစ်လုံး။
 စားပွဲအလယ်တွင် အနီရောင် ချည်ပန်းထည်တစ်ခု ချထားသည်။

၁။ ပထမဇနီး မာရီယာ ဒီမီထရီယက်နာ အစ်ဆေဗာနှင့် ပါလာသည့် ဒေါ်တိုယက်စကီး
 ၏ မယားပါသား ပေဘယ် အလက်ဇန်ဒရိုဗစ် အစ်ဆက်ဖြစ်သည်။

စားပွဲပေါ်တွင် မီးအိမ်တစ်လုံး၊ ဓာတ်ပုံအယ်လ်ဘမ် နှစ်အုပ်သုံးအုပ်။
 စားပွဲပတ်ပတ်လည်တွင် လက်တင်ကုလားထိုင်များ၊
 မတ်တတ်ကုလားထိုင်များ ချထားသည်။ မွေ့ရာခုတင်၏
 အပေါ်ဘက်နံရံတွင်တော့ သစ်သားပေါင်သွင်းထားသည့်
 ပိန်လွန်းသော အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ ပုံတူကို ချိတ်ဆွဲထားသည်။
 အနက်ရောင်ဝတ်စုံ၊ အနက်ရောင် ကက်ဦးထုပ်နှင့် ဖြစ်သည်။
 “ဒီပုံက ဒေါ့စတိုယက်စကီးရဲ့ မိန်းမပုံပဲ ဖြစ်ရမယ်” ဟု ကျွန်မဘာသာ
 တွေးနေမိသည်။ ထိုအချိန်အထိ ကျွန်မသည် ဒေါ့စတိုယက်စကီးကို
 မုဆိုးဖိုတစ်ယောက်မှန်း မသိသေးပေ။
 ပေါင်အနက်နှင့် မှန်ကြီးတစ်ချပ်ကိုလည်း ပြတင်းပေါက်နှစ်ခုကြား
 နံရံပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားသည်။ နေရာလွတ်က မှန်ထက် သိသိသာသာ
 ပိုကြီးနေပြီး မှန်ကိုလည်း ညာဘက်ပြတင်းပေါက်အပေါ်နားတွင်
 ချိတ်ဆွဲထားသောကြောင့် အထားအသိုက် ကိုးရိုးကားရားနှင့်
 ကြည့်မကောင်းလှ။ ပြတင်းပေါက်ပေါင်တစ်ခုစီပေါ်တွင်
 ကြီးမားလှပသည့် တရုတ်ကြွေပန်းအိုးကြီး တစ်လုံးစီ တင်ထားသည်။
 နံရံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင်တော့ အစိမ်းရောင်သားရေဖုံး ထိုင်ဖုံတစ်ခု။
 ထိုင်ဖုံ၏ ဘေးတွင်တော့ စားပွဲငယ်တစ်လုံး။ အပေါ်တွင်
 ရေကရားတစ်ခု တင်ထားသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်အခန်း၏
 အခြားတစ်ဖက်တွင်တော့ နံရံနှင့်တန်းလျက် ခုံစောင်းတစ်လုံးက
 ရပ်ရှိလို့နေပြီး ထိုခုံစောင်းသည်ပင် နောက်ပိုင်းတွင်
 ဖြူဒါ ဒေါ့စတိုယက်စကီးက နှုတ်တိုက်ချပေးသည်များကို
 ကျွန်မထိုင်ရေးရာနေရာ ဖြစ်လာသည်။ ပရိဘောဂအပြင်အဆင်များမှာ
 သိပ်ပြီးမချမ်းသာလွန်းသည့် အိမ်များတွင် တွေ့ရလေ့ရှိသည့်အတိုင်း
 ရိုးရိုးပင်ဖြစ်ပါသည်။
 ကျွန်မသည် ထိုင်နေရင်းနှင့်မှ စာကြည့်ခန်းအပြင်ဘက်က
 လူသံ သူသံများ ကြားရလေမလား နားစွင့်နေသည်။
 ကလေးအော်သံတွေ၊ အရုပ်ဗုံတီးသံတွေ ကြားရလိမ့်မည်ဟု

ကျွန်မမျှော်လင့်နေသည်။ တံခါးပွင့်လာပြီး ကျွန်မစပ်စုနေခဲ့သည့် ပုံတူပိုင်ရှင် ပိန်ပါးပါးအမျိုးသမီး ထွက်ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်မမျှော်လင့်နေသည်။

ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်းဝင်လာသည်က ဖြိုဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်သာဖြစ်ပြီး သူက ကြန့်ကြာနေသည့်အတွက် တောင်းပန်သည်။ နောက်တော့ ကျွန်မ လက်ရေးတိုပညာကို ဘယ်လောက်ကြာကြာ သင်ယူခဲ့သလဲဆိုတာကို မေးသည်။

“ခြောက်လပဲ ရှိပါသေးတယ်ရှင်”

“မင်းတို့ဆရာမှာ တပည့်တွေ အများကြီးပဲလား”

“အစပိုင်းမှာတော့ သင်တန်းသား ၁၅၀ လောက်ရှိတယ်။ အခုတော့ ၂၅ ယောက်လောက်ပဲ ကျန်ပါတော့တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ အဲလောက်တောင် နည်းရတာလဲ”

“အတော်များများက လက်ရေးတိုပညာကို လွယ်လွယ်နဲ့တတ်မယ် ထင်ကြတယ်။ တစ်ရက်နှစ်ရက်နဲ့ မတတ်မှန်း

သဘောပေါက်လာကြတော့ သင်တန်းကို ကျောခိုင်းသွားကြတယ်”

“ဒီမှာတော့ အသစ်အဆန်းတစ်ခုခုဆိုရင် လူတွေက အဲဒီလိုချည်းပါပဲ” ဟု ဖြိုဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်က မှတ်ချက်ပေးသည်။

“အစမှာတော့ အရူးအမူး အလုအယက်ပဲ၊ နောက်တော့လည်း

ကောက်ရိုးမီးလို စိတ်အားထက်သန်မှုက ခဏလေးနဲ့

ကုန်ခန်းသွားတာပဲ။ ဒီခေတ်မှာ ခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်ရမယ်ဆိုရင်

ဘယ်သူကရော ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်ချင်ကြလို့တုံး”

ရုတ်တရက် ကြည့်လျှင်တော့ ဒေါ့စတိုယက်စကီးသည် ကျွန်မအတွက် သက်လတ်ပိုင်းအရွယ်ပုံ ပေါက်နေသည်။ စကားပြောလိုက်တော့မှ

ချက်ချင်းဆိုသလို ငယ်ရွယ်နုပျိုသွားပြီး ၃၅ ထန်ကုန် ၃၇ ထက်

မကျော်သေးဟု ကျွန်မဘာသာ တွေးနေမိသည်။ သူသည် အရပ်က

မပုမရှည်၊ ခပ်မတ်မတ် ကိုယ်ဟန်ရှိသည်။ အနီဖောက်ထားသည့်

ညိုဖျော့ဖျော့ဆံပင်များကို ပြောင်နေအောင် ဆီလိမ်းထားပြီး

သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဖြီးသင်ထားသည်။ ကျွန်မ သတိအထားမိဆုံးက
 သူ့မျက်လုံးများပင် ဖြစ်သည်။ မျက်လုံးတစ်လုံးနှင့်တစ်လုံးက မတူကြ။
 တစ်လုံးက အညိုရောင်ဖြစ်ပြီး အခြားတစ်လုံးတွင် သူငယ်အိမ်က
 မျက်ဆန်တစ်ခုလုံးနီးပါးကို ဖုံးလွှမ်းထားမလောက်ပင် ကြီးမားသည်။
 မျက်လုံးတစ်လုံးနှင့်တစ်လုံး မတူကွဲပြားနေသည်ကပင်
 ဒေါ့စတိုယက်စကီး၏ အကြည့်ကို ပိုလို့ ခွန်အားကြီးမားစေသည်။
 ဖြူဖျော့နေသည့် မျက်နှာက မြင်ရုံနှင့်ပင် မကျန်းမာကြောင်း
 ပေါ်လွင်နေသည်။ အစောပိုင်းကတည်းက ပုံတူများကို ကျွန်မ
 မြင်ဖူးထားသောကြောင့် ကျွန်မနှင့် အရင်းနှီးဆုံး
 အစိတ်အပိုင်းလည်းဖြစ်သည်။ သူသည် အတော်အတန်
 ဟောင်းနွမ်းနေပြီဖြစ်သည့် အပြာရင့်ရင့် ဂျက်ကက်အင်္ကျီကို
 ဝတ်ဆင်ထားသည်။ ကော်လံနှင့် တံတောင်ဆစ်များမှာ ဖြူရော်နေကြပြီ။
 ငါးမိနစ်ခန့်ကြာသည့်အခါ အစေခံမိန်းမကြီးက အလွန်ပြင်းသည့်
 အကြမ်းနီးပါး လက်ဖက်ရည် နှစ်ဖန်ခွက်ကို လာချပေးသည်။
 ဗန်းပေါ်တွင် ပေါင်မုန့်လုံးနှစ်ခုလည်း ပါလာသည်။ ကျွန်မသည်
 လက်ဖက်ရည် တစ်ဖန်ခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်သည်။ ကျွန်မသည်
 လက်ဖက်ရည်သောက်လိုစိတ်မရှိ၊ ပိုဆိုးသည်က အခန်းကလည်း
 ပူလွန်းနေသည်။ သို့ရာတွင် ရိုင်းပျသည်ဟု
 အထင်ခံရမည်စိုးသောကြောင့် လက်ဖက်ရည်ကို သောက်လိုက်ရသည်။
 ကျွန်မက နံရံနားက စားပွဲသေးလေးတွင် ထိုင်နေပြီး
 ဒေါ့စတိုယက်စကီးကမူ ခဏနေထိုင်လိုက်၊ ခဏနေ အခန်းထဲ
 ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ရင်း ဆေးလိပ်သောက်လိုက်
 လုပ်နေသည်။ နောက်တော့ စီးကရက်ကို မီးသတ်ပြီး အသစ်တစ်လိပ်
 ထပ်ညှိပြန်သည်။ သူက စီးကရက်တည်သော်လည်း ကျွန်မက

၁။ ဒေါ့စတိုယက်စကီး အကြောဆွဲ၍ လဲကျစဉ် ချွန်ထက်သော အရာဝတ္ထုနှင့် ထိုးမိ၍
 ညာဘက်မျက်လုံး ထိခိုက်သွားခဲ့သည်။

ငြင်းဆန်လိုက်သည်။ “ယဉ်ကျေးမှုအရ ငြင်းလိုက်တာလား”
ကျွန်မက ကိုယ်တိုင်ဆေးလိပ်မသောက်ရုံမက အမျိုးသမီးများ
ဆေးလိပ်သောက်နေသည်ကိုလည်း မျက်စိထဲမတွေ့မိကြောင်း

• အလောသုံးဆယ် ရှင်းပြရသည်။

ကျွန်မတို့၏ စကားဝိုင်းမှာ ပြတ်တောင်းပြတ်တောင်း
ဖြစ်နေရသည့်အထဲတွင် ဒေါ့စတိုယက်စကီးကလည်း
အကြောင်းအရာတစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ ခုန်ကူးနေသည်။ သူသည်
ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ပြီး မကျန်းမာသည့်ပုံ ပေါက်နေပါသည်။
စကားတစ်ခွန်းနှစ်ခွန်းမျှ အပြန်အလှန်ပြောကြားပြီးသည့်အခါ သူသည်
အကြောဆွဲရောဂါ ဝေဒနာသည်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သည့်
တစ်ရက်နှစ်ရက်ကမှ ဝေဒနာခံစားထားရကြောင်း

ဖြုန်းစားကြီးပြောလာတော့ ကျွန်မမှာ သူ့ပွင့်လင်းမှုကို
အံ့အားသင့်နေရသည်။ သူသည်
ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ရင်းနှင့်မှာ ကျွန်မတို့ လုပ်ရမည့်
အလုပ်အကြောင်းကိုလည်း ပြောပြသည်။

“အလုပ်ဖြစ် မဖြစ်ဆိုတာ စမ်းသပ်ကြည့်မှ သိရမှာပဲ။
စမ်းကြည့်ကြမလား”။ ကျွန်မတို့၏ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုမှာ
ဘယ်တော့မှ ဖြစ်လာနိုင်ဖွယ်မရှိတော့ဟု ကျွန်မ
စတင်ခံစားမိလာရသည်။ ဒေါ့စတိုယက်စကီးသည်
လက်ရေးတိုနည်းလမ်းမှာ သူ့အလုပ်အတွက်
သင့်တော်ပါ့မလားဆိုသည်ကို သံသယရှိနေသလို အစီအစဉ်ကို
လက်လျှော့ရန်ပင် စဉ်းစားနေနိုင်သည်ဟု ကျွန်မ သံသယဝင်လာသည်။
သူ့ကို ပြတ်ပြတ်သားသားဖြစ်သွားအောင် ကျွန်မပြောရတော့မည်။

“ကောင်းပါပြီရှင်၊ ကျွန်မတို့ စမ်းသပ်ကြည့်ကြတာပေါ့။
တကယ်လို့များ ကျွန်မနဲ့ အလုပ်လုပ်ရတာ အဆင်မပြေဘူးဆိုရင်
အားမနာတမ်း ပြောစေချင်ပါတယ်။ ကျွန်မ ဘယ်လိုမှ
သဘောမထားပါဘူး”။ ဒေါ့စတိုယက်စကီးက စမ်းသပ်သည့်အနေဖြင့်

Russian Herald သတင်းစာထဲက နှုတ်တိုက်ချပေးမည်။ ကျွန်မက
 လက်ရေးတိုနှင့် လိုက်မှတ်ပြီး အကျယ်ပြန်ရေးပေးရန် ဖြစ်သည်။
 သူနှုတ်တိုက်ရွတ်တာက မြန်လွန်းတော့ ပုံမှန်စကားပြောသည်ထက်
 ပိုပြီး မြန်မြန်မရွတ်ဖို့ တားယူရသည်။

နောက်တော့ ကျွန်မက လက်ရေးတိုမှတ်တမ်းကိုပင် အကျယ်ပြန်ရေးရာ
 အထိုက်အလျောက် မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပင် ပြီးစီးသွားခဲ့ပါသည်။

ဒါနဲ့တောင် ဒေါ့စတိုယက်စကီးက ကျွန်မ အချိန်ကြာမည်စိုး၍
 တလောတည်း လောနေတော့ ကျွန်မက အကျယ်ရေးမည့်အပိုင်းကို
 အိမ်တွင်လည်း လုပ်ဆောင်နိုင်သောကြောင့်

ဘယ်လောက်ကြာမြင့်သည်ကို စိတ်ပူနေဖို့မလိုကြောင်း
 ဖျောင်းဖျရသည်။

ကျွန်မ အကျယ်ရေးထားသည်ကို စေ့စေ့စပ်စပ် ဖတ်ရှုပြီးနောက်
 ဒေါ့စတိုယက်စကီးက ပုဒ်မတစ်ခု ပြုတ်နေသည်ကို သတိထားမိသွားပြီး
 စာလုံးအကြီးတစ်ခုကလည်း မပြတ်မသားဖြစ်နေသည်ကို တွေ့သွား၍
 ကျွန်မကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အပြစ်တင်သည်။ သူသည်

သိသိသာသာကို စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်။ သူ့အတွေးများကို သူ
 မစုစည်းနိုင်ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်မနာမည်ကို အခုတင်မေးထားပြီး
 ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် မေ့သွားပြန်သည်။ နောက်တော့

ကျွန်မရှိနေသည်ကိုပင် မေ့နေသယောင် အခန်းထဲ
 ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေပြန်သည်။ သူ၏
 အတွေးရေယာဉ်ကြောကို ပြတ်တောက်သွားမည်စိုး၍ ကျွန်မသည်
 တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ရဲ။

နောက်ဆုံးတော့ ဒေါ့စတိုယက်စကီးသည် ကျွန်မကို တစ်စုံတစ်ရာ
 နှုတ်တိုက်ချပေးနိုင်သည့် အခြေအနေတွင် မရှိသေးကြောင်းကို
 ဝန်ခံလာပြီး ထိုနေ့ ညရှစ်နာရီလောက်တွင် လာနိုင်ဦးမလားဟု
 မေးလာသည်။ အဲဒီတော့မှပဲ သူ့ဝတ္ထုကို နှုတ်တိုက်ချပေးမည်ဟု
 ဆိုလာသည်။ ကျွန်မအတွက် နောက်တစ်ခေါက်လာဖို့မှာ

အဆင်မပြေသော်လည်း အလုပ်ကို မရွှေ့ဆိုင်းလိုသောကြောင့်
 သူ့ကမ်းလှမ်းချက်ကို ကျွန်မလက်ခံလိုက်သည်။
 ကျွန်မထွက်ခွာဖို့ပြင်တော့ ဒေါ့စတိုယက်စကီးက ပြောသည်။
 “ဒီအလုပ်အတွက် အော့ခ်ဟင်က ယောက်ျားတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ
 မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို လွှတ်ပေးတာ ငါဝမ်းသာမိတယ်။
 ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ မင်းသိလား။”
 “မသိပါဘူးရှင်၊ ဘာကြောင့်ပါလဲ”
 “ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ယောက်ျားဆိုတာမျိုးက
 သောက်တတ်စားတတ်တယ်လေ။ မင်းကတော့ ဒီလိုအလုပ်တွေ
 လုပ်မယ်မထင်ပါဘူး။”
 သူပြောသမျှထဲမှာတော့ အရယ်ရဆုံးစကားဟု ကျွန်မထင်ပါသည်။
 သို့သော်လည်း ကျွန်မသည် မပြုံးမိအောင် ထိန်း၍ တည်တည်တံ့တံ့
 ပြန်ပြောရသည်။
 “ကျွန်မ မသောက်တတ် မစားတတ်ပါဘူး။ အဲဒါကိုတော့ စိတ်ချလို
 ရပါတယ်”။

ဒေါ်တို့ယက်ကီး၏ ဝတ္ထုရှည် ဆယ်ကျော်သက်အတွက်
အမ်ရိုက်တား၏ သရုပ်ဖော်ပုံ (၁၉၄၇)

(၃)

ဒေါ့စတိုယက်စကီးအိမ်က ကျွန်မထွက်လာတော့ စိတ်ပျက်လက်ပျက်
 ဖြစ်နေသည်။ သူ့ကိုလည်း သဘောမကျသလို ခံစားနေရသည်။
 သူ့အပြုအမူကြောင့် ဖြစ်ရသည့် ကျွန်မ၏ အတုံ့အလှည့်ထင်မြင်ချက်
 မှာ စိတ်ဓာတ်ကျစရာပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်မတို့ အတူတကွ
 လက်တွဲအလုပ်လုပ်လျှင်လည်း စိတ်ကျေနပ်ဖွယ်ရာ
 ကောင်းလိမ့်မည်မဟုတ်။ ကျွန်မ၏ လွတ်လပ်အမှီခိုကင်းရေး
 အိပ်မက်များသည် လေထဲ လွင့်ပါးပျောက်ကွယ်သွားပြီဟု ကျွန်မ
 တွေးနေမိသည်။ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်မ အမှန်တကယ်
 အလုပ်အကိုင်တစ်ခုအပေါ် ခြေချမိသွားသည့်အတွက် ပျော်ရွှင်နေသည့်
 အကြင်နာကြီးသော မိခင်ကြီးကိုမြင်လျှင် ပို၍ပင် စိတ်နှလုံး ညှိုးချုံးစရာ
 ဖြစ်လိမ့်မည်။

ဒေါ့စတိုယက်စကီးအိမ်မှ ကျွန်မထွက်လာတော့ အချိန်က
 နှစ်နာရီလောက် ရှိနေပြီ။ ကျွန်မအိမ်ရှိသည့်နေရာနှင့်က ဝေးလွန်းတော့
 အိမ်ကိုပြန်ပြီး တစ်ခေါက်ပြန်လာဖို့ဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်။
 ကော့စထရိုစကာယာလမ်းပေါ်က စမိုနီအင်စတီကျူအနီးက

ကျွန်မ၏မိခင် အန်နာ နီကိုလယ်နာ စနစ်ကီနာပိုင်ဆိုင်သည့် အိမ်ကလေးတွင် ကျွန်မနေထိုင်ပါသည်။ ဖိုနာနီလမ်းသွယ်ထဲတွင် နေထိုင်သည့် ဆွေမျိုးများထံ အလည်အပတ်သွားပြီး သူတို့နှင့် ညစာစားပြီးမှ ညနေပိုင်းတွင် ဒေါ့စတိုယက်စကီးနှင့် အလုပ်လုပ်ရန် ပြန်လာဖို့ ကျွန်မ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ကျွန်မ၏ဆွေမျိုးများက ဒေါ့စတိုယက်စကီးနှင့် သိကျွမ်းမှုအပေါ်တွင် ပြင်းပြင်းပြပြ စိတ်ဝင်စားကြပြီး ဒေါ့စတိုယက်စကီးအကြောင်းကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု စပ်စုကြသည်။ စကားပြောရင်းနှင့် အချိန်က ကုန်မှန်းမသိ ကုန်လွန်သွားရာ ရှစ်နာရီတွင် အလုံကင်အိမ်ရာသို့ နောက်တစ်ကြိမ် လမ်းလျှောက်ရပြန်သည်။ အစေခံမကြီးက တံခါးဖွင့်ပေးလာတော့ သူ့စာအုပ်များထဲတွင် တွေ့ဖူးထား၍ သူ့ခရစ်ယာန်နာမည်ကို ဖြိုဒါဟု သိနှင့်ပြီးဖြစ်သော်လည်း သူမ၏ သခင်ကို ဘယ်လိုခေါ်သင့်သလဲဟု မေးမြန်းလိုက်မိသည်။

ဒေါ့စတိုယက်စကီး၏ မျိုးရိုးနာမည်ကို ကျွန်မ မသိပေ။ သူတို့အခေါ် အစေခံမကြီး ဖိဒိုဆယာက အရင်တစ်ခေါက်တုန်းကလိုပဲ ကျွန်မကို ဧည့်ခန်းထဲ ထိုင်စောင့်ခိုင်းထားပြီး သူ့သခင်ကို ကျွန်မရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း အကြောင်းကြားသည်။ နောက်တော့ သူမပြန်ဝင်လာပြီး ကျွန်မကို စာကြည့်ခန်းထဲ ဝင်သွားဖို့ ပြောသည်။ ကျွန်မက ဖြိုဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်ကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး အရင်တစ်ခေါက်က ပြထားသည့်နေရာ စားပွဲဝိုင်းငယ်လေးတွင်သာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ဒေါ့စတိုယက်စကီးက သဘောကျပုံမရ။ စာရေးရန် ပို၍ သက်သောင့်သက်သာဖြစ်လိမ့်မည်ဟုဆိုကာ ခုံစောင်းအကြီးတွင်သာ ထိုင်သင့်ကြောင်း ပြောကြားလာသည်။

ဒေါ့စတိုယက်စကီးက ပါရမီထူးကဲသည့် ပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ်လို အနုပညာလက်ရာကို ဖန်တီးခဲ့ရာ စားပွဲတွင် ကျွန်မကို ထိုင်သင့်သည်ဟု အကြံပြုလာတော့ ကျွန်မ ဘဝင်မြင့်ချင်သလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်ကိုတော့ ဝန်ခံရပါမည်။

ကျွန်မက ခုံစောင်းတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်တော့ ဖြိုဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်က
 စားပွဲပိုင်းငယ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ နောက်ထပ်တစ်ဖန်
 ကျွန်မနာမည်နှင့် မျိုးရိုးနာမည်များကို မေးပြန်ပြီး
 သိပ်မကြာသေးခင်ကမှ ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည့် ပါရမီရှင်
 လူငယ်စာရေးဆရာ စနစ်ကင်နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်ခြင်းရှိမရှိ
 စပ်စုပြန်သည်။ ကျွန်မက နာမည်ဆင်တူရုံသာဖြစ်ပြီး
 သွေးသားတော်စပ်မှုမရှိကြောင်း ပြန်ပြောရသည်။ နောက်တော့
 ကျွန်မ၏ မိသားစုဝင်တွေ၊ ကျွန်မတက်ခဲ့သော ကျောင်းနှင့် ဘာကြောင့်
 လက်ရေးတိုပညာကို သင်ယူခဲ့ရကြောင်းတွေကို လျှောက်မေးနေသည်။
 ကျွန်မက မေးခွန်းအားလုံးကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်း လေးလေးနက်နက်နှင့်
 တည်တည်တံ့တံ့ ပြန်ဖြေပါသည်။ ဤအချက်သည်ပင် ဖြိုဒါ
 မစ်ခေးလိုဗစ်က နောက်ပိုင်း ကျွန်မကို တန်ဖိုးထားလေးစားရသည့်
 အချက်ဖြစ်လာသည်။ ကျွန်မကိုယ်တိုင်ကလည်း အကယ်၍
 လက်ရေးတိုအလုပ်ကို တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ထဲတွင်
 လုပ်ခဲ့ရပါက အရာရာကို အလုပ်သဘောဆန်သည့် အခြေခံပေါ်တွင်
 တည်ပြီး ဘယ်လိုရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှုမျိုးကိုမဆို ရှောင်ရှားဖို့
 အစကတည်းက အနာဂတ်ဆက်ဆံရေး၏ သဘောသဘာဝကို
 ပုံစံချထားရမည်ဟု ယူဆထား၍လည်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့မှသာ
 တစ်ယောက်ယောက်က ကျွန်မအပေါ် အခွင့်အရေးယူမှု တစ်စုံတစ်ရာ
 ဖြစ်ပေါ်မလာမည် ဖြစ်သည်။ ဖြိုဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်ကို
 စကားပြောနေသည့် တစ်ချိန်လုံးတွင် ကျွန်မသည် ပြုံးပင်မပြုံးမိ။
 ကျွန်မ၏ တည်ကြည်သော အမူအရာကပင် ဒေါ့စတိုယက်စကီးကို
 လိုလားနှစ်မြို့သော ခံစားချက် ဖြစ်ပေါ်လာစေသည် ထင်ပါသည်။
 သူကိုယ်တိုင်ကလည်း ကျွန်မ၏ သင့်တင့်လျောက်ပတ်စွာသော
 ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သည့် အမူအရာကို အံ့ဩနှစ်သက်မိကြောင်း
 နောက်ပိုင်းတွင် ဝန်ခံလာခဲ့ပါသည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွင်
 သူတွေ့ကြုံနေရသည့် နတ္ထိကဝါဒီအမျိုးသမီးများ၏

အကျင့်စရိုက်အပြုအမူတွေက သူ့ကို တုန်လှုပ်စေခဲ့သည်။
 သူ့ကျေးဇူးတင်မဆုံး ဖြစ်နေသည့်အချက်က လွတ်လပ်သော
 ခေတ်ကာလသားသမီးအများစုနှင့် ခြားနားဆန့်ကျင်နေသည့်
 အမူအရာကို ကျွန်မတွင် တွေ့နေရသည့် အချက်ပင်ဖြစ်သည်။
 တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဖိဒိုစယာက ဧည့်ခန်းထဲတွင်
 လက်ဖက်ရည်ဖျော်လာပြီး လက်ဖက်ရည်နှစ်ဖန်ခွက်၊ မုန့်လုံးနှစ်လုံးနှင့်
 သံပရာတချို့ကို ယူလာသည်။ ဖြူဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်သည် ကျွန်မကို
 နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်မံ၍ စီးကရက်တည်မိပြီးမှ သစ်တော်သီးပန်းကန်ကို
 လှမ်းပေးသည်။

လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားဆက်ပြောကြတော့ ကျွန်မတို့၏
 စကားဝိုင်းသည် ပိုရင်းနှီး ပိုနွေးထွေးလာသည်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင်
 ကျွန်မသည် ဖြူဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက
 သိကျွမ်းလာခဲ့သလို ခံစားလာရသည်။ သူနှင့် အတူရှိနေရသည်ကို
 လည်း သက်သောင့်သက်သာ ဖြစ်လာသည်။

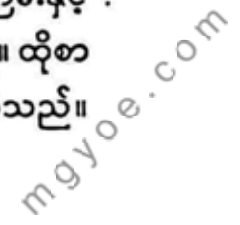
စကားဝိုင်းသည် ပီထရာရုဗ်စကီးဂိုဏ်းအကြောင်း၊ ဂိုဏ်းဝင်တချို့
 သေဒဏ်ချမှတ်ခံရသည့်အကြောင်းသို့ ရောက်သွားသည်။
 ဖြူဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်သည် အတိတ်အဖြစ်ဟောင်းကို
 ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့နေသည်။

“ငါဟာ ဘဝတူအကျဉ်းသားတွေနဲ့အတူ ကွပ်မျက်ဖို့
 ပြင်ဆင်နေကြတာကို ကြည့်ရင်း ငါးမိနစ်လောက်ပဲ
 အသက်ရှင်နေထိုင်ရတော့မယ်ဆိုတဲ့ အသိနဲ့ ဆမ်ယိုနေ့စကီး
 စစ်ရေးပြကွင်းထဲမှာ ရပ်နေခဲ့ရတာကို သတိရမိတယ်။ ဒါနဲ့တောင်
 အဲဒီမိနစ်တွေဟာ အဆုံးမဲ့အနန္တ ထာဝရကာလအထိ
 ဆန့်ထွက်ရှည်လျားနေတယ်လို့ ထင်ရတယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ၊
 ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုလုံး အသက်ရှင်နေထိုင်ရဦးမှာလို ခံစားနေရတယ်။
 ငါတို့ကိုကွပ်မျက်ဖို့ ဝတ်စုံတွေ ဝတ်ပေးထားပြီး သုံးတန်း
 တန်းခိုင်းထားတယ်။

ငါက ရှစ်ယောက်မြောက်၊ တတိယအတန်းမှာ။ ပထမဆုံး
 သုံးယောက်ကို တိုင်တွေမှာ ပူးချည်ထားတယ်။ နှစ်မိနစ်
 သုံးမိနစ်အတွင်းမှာပဲ ပထမဆုံးနှစ်တန်း အပစ်ခံရပြီးရင်
 ငါ့အလှည့်ရောက်လာတော့မယ်။ ဘုရားသခင်၊
 ငါ ဘယ်လောက်တောင်များ အသက်ရှင်နေထိုင်ချင်နေခဲ့သလဲ။
 ဘဝဟာ ငါ့အတွက် ဘယ်လောက်တောင် တန်ဖိုးရှိလိုက်သလဲ။
 ဘယ်လောက်တောင် ကောင်းလိုက်သလဲ။ ဒီတန်ဖိုးရှိတဲ့ ဘဝတာကို
 ငါဆုံးခန်းတိုင်အောင် နေထိုင်သွားချင်တယ်။ အတိတ်ဖြစ်ရပ်တွေက
 စိကာစဉ်ကာ ပေါ်လာနေတယ်။ ငါ ဘယ်ပုံ ကောင်းကောင်း
 အသုံးမချနိုင်ခဲ့ဘူးဆိုတာလည်း တစ်ခုပြီးတစ်ခု သတိရလာတယ်။
 အရာရာကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လည်ကြုံတွေ့ချင်တဲ့ အာသီသဟာ
 ဘယ်လောက်တောင်များ ပြင်းထန်နေခဲ့သလဲ။ ဘယ်လောက်တောင်များ
 ဘဝကို အရှည်ကြီး နေထိုင်နေချင်နေခဲ့သလဲ။ ရုတ်တရက်ဆိုသလိုပဲ
 နောက်ဆုတ်ဆိုတဲ့ အသံကြားလိုက်ရတော့
 နှလုံးရပ်မတတ်ဖြစ်သွားတယ်။ ငါ့ရဲဘော်တွေကို ကြိုးဖြည်ပြီး
 သူတို့နေရာကို ပြန်ခေါ်သွားတယ်။ နောက်တော့ စီရင်ချက်အသစ်ကို
 ဖတ်ကြားတယ်။ ငါက အလုပ်ကြမ်းထောင်ဒဏ် လေးနှစ်အချခံရတယ်။
 ဒီလိုအပျော်ကြီးပျော်ရတဲ့ တခြားနေ့ရယ်လို့ ငါ မမှတ်မိတော့ဘူး။
 ငါဟာ အလက်ဇီယပ် အကျဉ်းထောင်ထဲက အကျဉ်းခန်းထဲမှာ
 ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ရင်းနဲ့ သီချင်းကို အသံကုန်ဟစ်ပြီး

၁။ ပိထရာရှပ်စကီးဂိုဏ်းဝင်များကို ၁၈၄၉ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၂ ရက်နေ့၌ စိန့်ပီတာ
 စဘတ်မြို့ ဆမ်ယိုနေ့စကီး စစ်ရေးပြကွင်းတွင် စီရင်ချက်အမှားကို ဖတ်ကြားပြခဲ့
 သည်။ ကွပ်မျက်စီရင်မည့်နေ့တွင် ဒေါ့စတိုယက်စကီးက သူ့အစ်ကိုထံ အကြောင်း
 ကြားလိုက်သည့် စာထဲတွင် သူက အကျဉ်းသားများထဲ ဒုတိယတန်းထဲရောက်
 နေပြီး ပထမဆုံးယောက်ကို ကြိုးချည်ပြီး ပစ်ခါနီးအချိန်တွင် အလုပ်ကြမ်းနှင့်
 ထောင်ဒဏ် စီရင်ချက်အမှန်ကို ကြေညာလိုက်ကြောင်း ရေးသားထားသည်။ ထိုစာ
 ကို မစ်ခေး ဒေါ့စတိုယက်စကီး၏ သားက သူ့ကို ပြန်ပေးခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဆိုနေမိတယ်။ ငါ့ဘဝ ငါ့အသက်ကို ပြန်လည်အပ်နှင်းခံရလို့
 အကြီးအကျယ် စိတ်လှုပ်ရှားနေတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ငါတို့
 ခရီးရှည်ကြီးသွားရမယ့် ခရစ္စမတ်အကြိုနေ့ မထွက်ခွာခင်မှာ
 ငါ့အစ်ကိုကို ငါ့ကို တွေ့ဆုံနှုတ်ဆက်ခွင့်ပြုတယ်။ သိပ်မကြာသေးခင်က
 ငါ့တူက ပြန်လာပေးလို့ ပြစ်ဒဏ်ကို လျှော့ပေါ့လိုက်တဲ့နေ့က ငါ့ရဲ့
 ကွယ်လွန်သွားတဲ့ အစ်ကိုဆီ ရေးလိုက်တဲ့စာတောင် ရှိနေသေးတယ်။^၁
 ဖြိုဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်၏ ဇာတ်လမ်းမှာ ကြောက်စရာကောင်းလွန်းသော
 ကြောင့် ကျွန်မမှာ ကျောရိုးထဲတွင်ပင် စိမ့်တက်သွားရသည်။
 တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင် တစ်မနက်ခင်းလုံး မျက်နှာကိုပင်
 စေ့စေ့မကြည့်ခဲ့သည့် ပီဘီမိန်းမငယ်လေးတစ်ယောက်အပေါ်
 သူပွင့်လင်းနေပုံကိုလည်း ကျွန်မအံ့ဩနေမိသည်။
 ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် သိုဝှက်ပြီး အတန်ငယ် အေးစက်သယောင်
 ထင်ရသူက သူ့အတိတ်ကို အခုလို အသေးစိတ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
 ပြောပြလာတော့ ကျွန်မမှာ မအံ့ဩဘဲ မနေနိုင်ပါ။ ထိုစဉ်က
 သူကြုံတွေ့နေရသည့် အခြေအနေများကို သိလာသည့်အခါတွင်မှ
 သူယုံကြည်ပွင့်လင်းရသည့် အကြောင်းရင်းကို
 ကျွန်မနားလည်လာပါသည်။ ထိုစဉ်က ဖြိုဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်မှာ
 အထီးကျန်နေပြီး ရန်လိုမစ္စရိယစိတ်ထားသူများနှင့်လည်း
 ဝိုင်းနေခဲ့သည်။^၂ သူ့တွင် ကြင်လည်းကြင်နာ၊ နားလည်း
 နားလည်ပေးနိုင်မည့် တစ်ယောက်ယောက်ကို ရင်ဖွင့်ဖို့ အသည်းအသန်
 လိုအပ်နေချိန် ဖြစ်သည်။ ရင်းနှီးသိကျွမ်းသည့် ပထမဆုံးနေ့တွင်ပင်
 အခုလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြ၍ ကျွန်မမှာ အမှန်တကယ်ပင်

၁။ သူ့ပထမဇနီးနှင့် အစ်ကိုဖြစ်သူ မစ်ခေး ဒေါ့စတိုယက်စကီးတို့ ကွယ်လွန်သွားပြီး
 နောက်တွင် ဒေါ့စတိုယက်စကီးမှာ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန်နေသလို ဗရမ်ယာ
 (တိုင်း)နှင့် အိပိုခါဂျာနယ်များ ထုတ်ဝေစဉ်က ကြွေးတင်ခဲ့သောကြောင့်လည်း
 ကြွေးရှင်များ ပတ်လည်ဝိုင်းနေခဲ့သည်။

ပျော်ရွှင်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်မတို့၏ စကားဝိုင်းသည် အကြောင်းအရာတစ်ခုမှ တစ်ခုသို့ အမျှင်တန်းနေသည်မှာ အလုပ်ရယ်လို့ မည်မည်ရရ ဘာတစ်ခုမှ မစတင်ရသေးပါ။ နောက်လည်းကျနေပြီ၊ အိမ်ပြန်ရမည့်ခရီးကလည်း ဝေးလွန်းသောကြောင့် ကျွန်မ စိုးရိမ်လာမိသည်။ အလုပ်ပြီးပြီးချင်း ဒေါ့စတိုယက်စကီးအိမ်မှ တန်းပြန်လာခဲ့မည်ဟု မိခင်ကြီးကို ကတိပေးထားခဲ့သောကြောင့်လည်း အမေတော့ စိုးရိမ်နေလောက်ပြီ ဟုလည်း ကျွန်မ ပူပန်နေမိသည်။

ဖြူဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်ကို လာရင်းရည်ရွယ်ချက်ကို သတိပေးဖို့ တွန့်ဆုတ်နေသောကျွန်မ ဒီနေရာမှာ ကျွန်မ ဘာကြောင့် ရောက်နေရသည်ကို သူကိုယ်တိုင်က သတိရလာပြီး အလုပ်စရအောင်ဟု ပြောလာသည့်အခါတွင် ကျွန်မမှာ ဝမ်းသာမိသည်။ ကျွန်မက အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီဟု ပြောလိုက်တော့ ဖြူဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်က အခန်းထဲ တံခါးမှသည် မီးဖိုအထိ ထောင့်ဖြတ် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း မီးဖိုသို့ရောက်တိုင်း ရွတ်ပြီးသားကို နှစ်ခါပြန်ရွတ်သည်။ ရွတ်နေရင်းနှင့် ဆေးလိပ်သောက်နေပြီး တစ်ဝက်တစ်ပျက်သာ သောက်ရသေးသည့် စီးကရက်ကို ခုံစောင်းအစွန်းက ပြာခွက်ထဲတွင် ထိုးခြေသည်။

တစ်ခဏအကြာမျှ နှုတ်တိုက်ချပေးပြီးနောက်တွင် ဖြူဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်က ကျွန်မ ဘာတွေ ချရေးထားသလဲဆိုတာကို ဖတ်ပြခိုင်းသည်။ စကားလုံးအနည်းငယ်မျှသာ ဖတ်ပြရသေးချိန်တွင် သူက ကျွန်မကို တားလိုက်ပြီး

“ရိုလတ်တင်ဘာ့က ပြန်လာတယ်ဆိုတာက ဘာလဲ။

ရိုလတ်တင်ဘာ့လို့ ငါ တကယ်ပဲ ပြောခဲ့သလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖြူဒါ မစ်ခေးလိုဗစ်ရှင့်၊ အဲဒီစကားလုံးကို တကယ်ပဲ ရွတ်သွားခဲ့တာပါ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး”